

**Today is
MOTHERS' DAY!**

Welcome on this Mother's Day. Someone has made a list of nine things a Mother would never say. See if your Mom would ever say these things:

1. "How on earth can you see the TV sitting so far back?" Anybody?
 2. "Yeah, I used to skip school a lot, too."
 3. "Just leave all the lights on . . . it makes the house look more cheery."
 4. "Let me smell that shirt--Yeah, it's good for another week."
 5. "Go ahead and keep that stray dog, honey. I'll be glad to feed and walk him every day."
 6. "Well, if Timmy's mom says it's OK, that's good enough for me."
 7. "The curfew is just a general time to shoot for. It's not like I'm running a prison around here."
 8. "I don't have a tissue with me . . . just use your sleeve."
 9. "Don't bother wearing a jacket--the wind-chill is bound to improve."
- Well, someone has to make sure we all survive childhood. And usually that task falls to Mom.

No Charge

A little boy went up to his mother and he handed her a piece of paper that he had been writing on. This is what it said:

- For Cutting the grass \$5.00
- For cleaning my room this week \$1.00
- For going to the store for you \$0.50
- Baby-sitting my kid brother while you went shopping \$0.25
- Taking out the garbage \$1.00
- For getting a good report card \$5.00
- For cleaning up & raking the yard \$2.00
- Total Owed: \$14.75

Well, his mother looked at him standing there expectantly, and you could see the memories flashing through her mind. So she picked up the pen, turned over the paper he'd written on and this is what she wrote:

- - For the nine months I carried you while you were growing inside me, no charge.
- For all the nights that I've sat up with you, doctored and prayed for you, no charge.
- For all the trying times, and all the tears that you've caused through the years, there's no charge.
- When you add it all up, the cost of my love is no charge.
- For all the nights that were filled with dread, and for the worries I knew were ahead, no charge.
- For the toys, food, clothes, and even wiping your nose, there's no charge, Son.
- And when you add it all up, the full cost of real love is no charge.

When he finished reading what his mother had written, there were great big tears in his eyes, and he looked straight up at his mother and said, "Mom, I sure do love you." And then he took the pen and in great big

Long Over Due

Mother's Day was declared an annual National Holiday in 1914 by President Woodrow Wilson. He directed the Congress to designate the second Sunday of May as a special day for public expression of love and reverence for the mothers of America. Since that time there has been a "Mother's Day," and, I must say that even in 1914, it was long overdue.

FR. IVAN'S CORNER

- ***Are Catholics required to believe in Our Lady of Fatima or Our Lady of Lourdes or other Marian Apparitions?***

Over the Centuries there have been many mystical occurrences reported involving Mary, the Mother of Jesus. There is the famous appearance of Mary to three simple peasant children in Fatima in Portugal. In this case, Mary provided another visible miracle (the spinning of the sun in the sky seen by thousands) and gave the children prophecies that included the fall of Russia to Communism and World War II and the assassination attempt on Pope John Paul II. There is the appearance of Mary to Bernadette in Lourdes in France where a miraculous spring appeared as a sign to her presence. In all these cases, the Church considers these and other apparitions as private revelations, that are NOT necessary for salvation or requiring of belief. All that is necessary for salvation has been revealed by Jesus Christ and is in the Bible and Sacred Tradition. In the case of these and other apparitions, the Church either states that the apparent apparitions do not contradict the teachings of Jesus and, thus, the faithful are allowed to go to the sites or read about them, or it condemns the apparent apparition.

- ***Why in many churches, Christians refer to the Feast of Christ's Resurrection as "Pascha" instead of "Easter?"***

The term Pascha is the Greek transliteration of the Hebrew word Pesach, meaning Passover. As was foreshadowed by the Passover account of the Old Testament, Jesus becomes the supreme Passover (Paschal) Lamb sacrificed in a New Covenant for the remission of our sins and the salvation of our soul – laying down His life, lying in a tomb, and rising on the Third Day so that we, too, might have a way to escape or "pass over" from death.

The word Easter is of Germanic origin and is derived from the name of the pagan female goddess, Eostre: goddess of the spring month of April. Because the celebration of Christ's Resurrection almost exclusively falls during that time frame, the Western world, unfortunately, began to identify the Paschal Feast by the calendar month, thus inadvertently misconstruing the ultimate Christian Feast with pagan terminology.

- ***Why do Catholics pray to Saints and Mary? Shouldn't you just pray to God?***

Catholics do not pray to the Saints and Mary as if they are in some ways demi-gods. Instead, what we do is ask the Saints and Mary to pray for us, as if one would ask a friend to pray for us. Our belief is that since the Saints and Mary are alive in Christ and in Heaven (like Lazarus in the bosom of Abraham (Luke 16:19-31)), their prayers for us would be most helpful. Our prayers to Saints and to Mary are petitions for them to pray for us, as in the Hail Mary: "Holy Mary, Mother of God, pray for us sinners!"

- ***Upon our death, when we appear before Jesus for our personal judgment - will we actually see Him? Or is that only if we go straight to heaven?***

Let me begin with a rhetorical question: What does "see" mean when we have left this earthly body behind? I don't know the answer to that. For that matter, what does it mean to "appear before Jesus"? The truth is, we are terribly limited by our metaphors, which words like "see" and "appear" are in this context, because they in turn are formed from the only experience we know, which is the physical world that enters our consciousness through our senses. This serves unreasonably well while we dwell in this material world, but fails us pretty miserably when we try to transfer it to the spiritual world, which we know only through faith.

The teachings of the Church have very little to say about your question. The Catechism of the Catholic Church affirms the reality of the particular judgment that takes place at the moment of our death (what you have called "our personal judgment"), but it says nothing about the details.

Christian art has created its own metaphors and has attempted to depict what the particular judgment might be like, but we have to be very careful of the temptation to take such art as some kind of definitive teaching. It is not. Sometimes, we simply have to humbly admit that there is so much we do not know—and will never know until it comes to pass. Thus it is with our dying and the judgment that will accompany it. The only thing we know for sure is that we will be judged by a just and merciful God.

Парафіяльний Вісник

ОГОЛОШЕННЯ, ПОДІЇ, НОВИНИ

Український Фестиваль

Після наради із парафіянами, ми вирішили що перший український фестиваль у нашій парафії відбудеться у Суботу, 22 червня 2013 року з 12 год. дня до 8 год. о.Іван сподівається, що фестиваль проінформує про нашу парафію осіб українського походження які живуть в околицях і які про нас ніколи не чули, а також дасть нагоду американській громаді пізнати хто ми є такі в цілому. Фестиваль буде проходити на шкільній стоянці і в шкільному залі. Фестиваль пропонуватиме традиційну українську їду/напитки, живу музику, виступ танцювальних колективів, ігри для дітей, лотерею 50/50, вироби продавців і багато ще чого. Всіх запрошуємо, українців як також не-українців, щоб познайомитися із нашою культурою і церквою.

Гравіровані Цеглинки Для Школи

Запрошуємо парафіян нашого храму взяти участь у акції зі збору коштів на нашу школу з нагоди 50 річчя. Долучитися до акції можна придбавши символічну цеглинку за \$50, яка буде поміщена на новій площі біля центральних дверей школи. На цеглинці у трьох рядках може бути вигравіровано за кого ви цю цеглину жертвуєте і ваше ім'я. При вході до церкви є синя форма яку треба заповнити долучивши \$ 50, і дати її о. Іванові або ж кинути форму у кошик. Також при вході до церкви на столику є зразок цеголок які уже люди придбали. Широ дякуємо усім, хто відгукнеться і долучиться до акції. Уже продано більше ніж 130 цеголок і деякі цеголки уже придбані нашими новоприбулими парафіянами із України. Усі кошти від продажу підуть на школу (без якої ми як парафія не зможимо існувати бо використовуємо її для різних парафіяльних оказій), а ваше ім'я як жертводавця назавжди залишиться на цеглині і буде поміщене у церковному віснику.

Рахунки

Одного разу, коли мама готувала вечерю, її одинадцятирічний син прийшов до кухні з карткою в руці. З офіційним виглядом він подав картку мамі. Мати витерла руки і прочитала:

- „Очищення стежки від бур'янів – 1 гривня;
- прибирання кімнати – 2 гривні;
- купування молока – 50 копійок;
- догляд за сестричкою (Звечори) – 3гривні;
- отримання відмінних оцінок (із двох предметів) – 5 гривень;
- викидання сміття щовечора – 2 гривні; разом – 13 гривень 50 копійок”.

Мати зворушено подивилась синові у вічі. В пам'яті вона перебирала спомини. Тоді взяла ручку і на зворотньому боці картки написала:

- „За те, що носила тебе під серцем 9 місяців – 0 гривень;
- за ночі, проведені коло твого ліжка, коли ти хворів – 0 гривень;
- за хвилини, коли потішала тебе у смутку – 0 гривень;
- за те, що витирала твої сльози, коли ти плакав – 0 гривень;
- за те, що всього тебе навчала день за днем – 0 гривень;
- за всі сніданки, обіди, вечері, полуденки і канапки до школи – 0 гривень;
- за все, що даю тобі щоднини – 0 гривень; разом – 0 гривень”.

Мати скінчила писати й посміхаючись віддала картку синові. Той прочитав написане і на його очах виступили дві великі сльозини. Тоді хлопець обернув картку і написав на своєму рахунку: «Оплачено». Потому кинувся мамі на шию і розцілував.

Коли в особистих чи родинних взаєминах доходить до рахунків, усе закінчується. Любов – або безкорислива, або її немає.

Запитання до о. Івана

- **Питання:** *Тепер такий світ, що виживають наглі і бойові. А як бути лагідним і спокійним?*

Світ який був, такий і лишився, рівно ж і люди з якими характерами були колись, з такими і є зараз. Комусь притаманний спокій, хтось непосидючий та енергійний, а ще хтось іде до мети "по головах" - це все було і в часи Христа. Насправді ми не можемо критикувати різні характери, вдачі, людей, адже такими їх створив Господь, але можемо виховувати моральні цінності (від яких часто залежить як людина добиватиметься своєї мети). Моральні цінності закладаються батьками, священнослужителями, викладачами - суспільством, а відтак потрібно дбати, навчати, добрих моральних засад і у суспільстві отримаємо морально вихований люд.

Що стосується: "А як бути лагідним і спокійним?" то вони добиваються свого, спокоєм і лагідністю, рівно ж як і наглі - наглістю.

- **Питання:** *Скажіть будь-ласка чи правда, що діти відповідають за гріхи батьків? Якщо моя мама робила аборт, то я хоч і є противником абортів, буду нести відповідальність за її гріх?*

Діти не несуть відповідальність за гріхи батьків, в християнстві індивідуальна відповідальність за гріхи. Про це говорить пророк Єремія: *"За тих днів уже не будуть говорити: Батьки їли кислий виноград, а в дітей оскома на зубах; Але кожний буде вмирати за своє беззаконня; хто буде їсти кислий виноград, у того на зубах, авжеж, буде оскома."* Проте молитися за батьків обов'язково.

- **Питання:** *Слава Ісусу Христу! В мене є дуже близький друг, в якого підозра на пухлину.Звичайно це дуже важко усвідомлювати,але він зразу "поставив на собі хрест" сказав що лікуватись не буде, що якщо навіть це доброякісна пухлина то вона перейде в злоякісну, що він все одно помре тим більше в його родині два випадки смерті від онкозахворювання.Я пошу його молитись за зцілення,ходить на прощі та він в це не вірить,хоч і практикуючий християнин.Але він каже що від раку ще ніхто не виліковувався.Він закrywся в собі.Всі розмови тільки про смерть.Сказав що вже і місце собі на цвинтарі пригледів.Я молюся за нього,щоб Господь дав йому розум і віру і, якщо Його ласка, зцілення.Та порадьте що ще я можу зробити для свого дуга.Як його перекопати в тому що у Бога нема нічого неможливого? Дякую.*

Важко перекопати, тим паче що у родині були такі випадки. Людина не хоче боротися за своє життя (відсутній стимул до життя) - треба взнати чому. Дуже важливо хоча б "забирати" "чорні" думки з його голови., наприклад якщо він з друзями буде проводити час в русі чи в зайнятості то пропаде апатія, для неї просто часу не буде. Важлива підтримка близьких і рідних людей, а не постійні розмови про хворобу і лікування. Наступний крок це - посилення віри. Чому не вірити в оздоровлення, адже Христос підняв з мертвих Лазаря, тіло якого вже розкладалося, то чому наші, сучасні недуги не під силу Божій Любові? Добре буде, якщо з ним поговорить священнослужитель, який вже має певний життєвий досвід та відзначається силою слова. Щоб розбудити в нього любов (снагу) до життя, щоб підібрав саме ті слова, які необхідні. Дуже добре, що ви молитесь, я також помолився за нього.

- **Питання:** *Я вже два роки за кордоном а дружина дома. статевих стосунків не маємо. Скажіть будь-ласка чи задоволення самого себе є гріхом.*

Задоволення самого себе - мастурбація, є важким гріхом. Людям дано статевість щоб для вияву любові між чоловіком і його жінкою, а плодом цієї любові є потомство - діти. Нажаль багато сімей страждає у наш час, бо державні мужновладці не дають достойних умов для життя на рідній землі, а відтак приходится скитатися на чужині, і отримується що в наймах краще живеться ніж дома... Але Ви також повинні думати не тільки про матеріальні добра, але в першу чергу про цілісність своєї сім'ї. Буду відвертий з вами, чим довше Ви залишатиметеся за кордоном, тим більшим стає ризик стати для сім'ї тільки джерелом доходу, а не чоловіком і батьком. Якщо матеріальна скрута дійсно велика, то кращим є коли обидвоє подругів їдуть разом на роботу. Гроші мають свою ціну, сім'я - безцінна.

- **Питання:** *Скажіть будь-ласка, як розуміти розлите причастя? Коли Священник причащає, його не навмисно торкнула дитина і Чаша з Святими Дарами розлилася.*

Потрібно розуміти як необережність, як з боку батьків тієї дитини, так і з боку священика, а зокрема в тому що не навчив вірних благоговійно приступати до Святих Тайн. Жодних інших трактувань цьому немає і бути не може.

Як приступати до святих Тайн:

Після виголосу "Зі старахом Божим і вірою **приступіть**", вірні приступають до Євхаристії, а священнослужитель **стоїть** на амвоні.

Приступають до Причастя ті, хто не відчуває за собою важкого гріха і зберіг Євхаристійний піст (за сучасним вченням Церкви не менше 1 год., якщо можете, то зберігайте довше).

Перед прийняттям Св.Тайн варто помолитися молитви перед Причастям. Вірні формують колону і не спішучи приступають до Святих Тайн.

Перед чашою не потрібно робити знаку хреста чи поклонів або метаній, а тільки схрестити руки на грудях.

Широко розкриваємо уста і **не облизуємо лажечки!**

Відходимо від чаші також без різких рухів чи метаній, вже потім, як відійшли даліше, можете зробити метанію в сторону вівтаря.

Після Причаст, молимося молитви після Причастя.

Metropolitan Stefan's Reflection on Mothers' Day

Today, we give thanks to our mothers for their gift of life and nurture by remembering them especially in our prayers, and with acts of affection and goodness. We fondly and gratefully recall their living as bearers of light in our earthly life. Mothers give special witness as active bearers of the light of faith to their children, to their spouse, and to the entire family.

Jesus said that a person does not light a candle and then put it under a basket for no one to see. The gift of our faith, the light of our faith is meant to shine brightly. It is meant to be a source of rekindling the faith in others around us who may be struggling. Mothers seem to be blessed with a compelling grace to actively teach and model their life-giving faith to their children and to others. They plant the early seeds of faith in Jesus Christ and nurture it throughout their lifetime. They do not surrender to being passive in the celebration of their faith for which all of us are so grateful. They are steadfast in their faith as witnessed by their steadfast participation in the Church.

The best testimony you and I can give to the gift of our mothers is to ourselves become bright bearers of the light of faith. Choose to nurture the seed of faith planted within you by your mother by learning more about your faith, your Church. Choose to actively share your faith with those whom you have been given to love and nurture in your life. Celebrate your faith energetically and enthusiastically, and without reservation, in imitation of your mother's gift to you. Choose to put aside your passivity! It only limits and constrains the gift so freely given to us by our mother.

The Blessed Mother of God gave her passionate and unconditional 'yes' to celebrate God's plan through her. It led to a gift for all of us beyond our comprehension – God's saving plan for all of us in Jesus Christ, our Savior. The love and unconditional commitment of our earthly mother has given you and me opportunity to celebrate life and all its wonders as recipients of God's love. In testimony to our loving mothers, let us live as bright bearers of light!

God bless all of our mothers in ways only He can for many blessed and happy years! May the souls of our loving departed mothers be granted eternal peace with Jesus Christ!

+ Stefan Soroka, Metropolitan-Archbishop

Роздуми Митрополита Стефана Сороки на День Матері

Сьогодні ми в особливих молитвах складаємо подяку нашим матерям за їхній дар життя та виховання, огортаючи їх любов'ю та увагою. Ми ніжно з вдячністю пригадуємо собі, що вони є носіями світла нашого земного життя. Матері є особливими прикладами активної передачі світла віри своїм дітям, подружжю, всій родині.

Ісус сказав, що людина не запалює свічку, щоб сховати її там, де її ніхто не бачитиме. Дар нашої віри, світло нашої віри має яскраво світити. Воно має бути джерелом розпалювання віри в інших, які прагнуть цього. Здається, що матері є благословенні нездоланною благодаттю навчання й унявлення своєї життєдайної віри своїм дітям та близьким. Вони розсівають насіння віри в Ісуса Христа й плекають його впродовж усього свого життя. Вони не впадають у відчай святкуючи свою віру, за що всі ми їм щиро вдячні. Вони стійкі в своїй вірі, про що свідчить їхня численна присутність в церкві.

Найвища подяка, яку ми можемо принести в дар нашим матерям – це самим стати носіями світла віри. Оберіть плекання насіння віри, посіяного в вас вашими матерями, дізнаючись більше про свою віру та Церкву. Оберіть активно ділитися своєю вірою з тими, хто даний вам у житті для любові та опікування. Активно та з ентузіазмом, без жодних застережень, святкуйте свою віру, розвиваючи дар, закладений в вас вашими матерями. Відкиньмо свою пасивність! Вона лише обмежує і стримує в нас дар, щедро уділений нам нашою матір'ю.

Пречиста Мати Божа сказала своє палке й безумовне «Так!» втіленню через неї Божого плану. Це зумовило уділення нам незбагненого дару – Божого плану спасіння всіх нас в Ісусі Христі, нашому Спасителеві. Любов і безумовна посвята нашої земної матері дала можливість вам і мені святкувати життя і всі його дива, які ми приймаємо з Божою любов'ю. Як свідчення любові до наших дорогих матерів, живімо як яскраві носії світла!

Нехай Господь благословляє всіх наших матерів лише Йому відомими шляхами на многії і благії літа!

My Mother Taught Me

My mother taught me TO APPRECIATE A JOB WELL DONE. "If you're going to kill each other, do it outside. I just finished cleaning."

My mother taught me RELIGION. "You better pray that will come out of the carpet."

My mother taught me LOGIC. "Because I said so, that's why."

My mother taught me IRONY. "Keep crying, and I'll give you something to cry about."

My mother taught me about CONTORTIONISM. "Will you look at that dirt on the back of your neck!"

My mother taught me about WEATHER. "This room of yours looks as if a tornado went through it."

My mother taught me the CIRCLE OF LIFE. "I brought you into this world, and I can take you out."

My mother taught me about BEHAVIOR MODIFICATION. "Stop acting like your father!"

My mother taught me about ANTICIPATION. "Just wait until we get home."

My mother taught me about RECEIVING. "You are going to get it when you get home!"

My mother taught me ESP. "Put your sweater on; don't you think I know when you are cold?"

My mother taught me HUMOR. "When that lawn mower cuts off your toes, don't come running to me."

My mother taught me HOW TO BECOME AN ADULT. "If you don't eat your vegetables, you'll never grow up."

My mother taught me about my ROOTS. "Shut that door behind you. Do you think you were born in a barn?"

My mother taught me WISDOM. "When you get to be my age, you'll understand."

And my favorite: My mother taught me about JUSTICE. "One day you'll have kids, and I hope they turn out just like you!"

Коротка історія для душі

Молода жінка залишила матері такого листа:

«Коли ти, думаючи, що я не бачу, повісила на холодильник мій перший малюнок, у мене з'явилося бажання малювати.

Коли ти, думаючи, що я не бачу, нагодувала котаволоцюгу, я зрозуміла, що треба піклуватися про тварин.

Коли ти, думаючи, що я не бачу, готувала торт на мій день народження, спеціально для мене... Я зрозуміла, що дрібні речі теж можуть бути винятково важливими.

Коли ти, думаючи, що я не бачу, молилася, я теж повірила в існування Бога, з Яким завжди можна розмовляти.

Коли ти, думаючи, що я вже сплю, цілувала мене, я зрозуміла, що любиш мене.

Коли ти, думаючи, що я не бачу, зрошувала свої очі рясними сльозами, я зрозуміла, що інколи стаються прикрі речі, але сльози допомагають.

Коли ти, думаючи, що я не зауважую, посміхалася, я теж хотіла бути люб'язною й увічливою, як ти.

Коли ти, думаючи, що я не бачу, переживала за мене, і я хотіла бути собою.

Коли ти думала, що я не бачу, я все бачила. Тож дуже дякую тобі за все, що ти робила, думаючи, що я не могла цього бачити».

